

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15933

гр. София, 02.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав, в закрито заседание на 02.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **246** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на Г. В. К., понастоящем задържан в Затвора в [населено място] срещу Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Цената на иска е 8 000 000 лв.

С определение делото е насрочено за разглеждане в открито заседание на 20.09.2024 г.

С молба (именована частна жалба) от 21.08.2024 г., ищецът е поискал отвод на председателя на съдебния състав, по която съдът дължи произнасяне.

СЪДЪТ по така направените искания за отвод, след като взе предвид изложените доводи от адв. Ю. и становищата на ответника в лицето на ГДИН и на представителя на СГП, и след проведено съвещание, намира за установено следното:

Основанията за отвод на съдия или на член на съдебен състав са регламентирани подробно в разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. от 1 до 6 от ГПК, който в случая намира приложение в настоящото производство по силата на чл. 144 от АПК.

В разглеждания случай е безспорно, че настоящето дело е разпределено на съдия Р., чрез използване на електронна система за случайно разпределение на делата.

Това обстоятелство сочи, че у съдия Р. по никакъв начин, не може има формирано вече предубеждение към ищеца, или към назначения му по реда на ЗПП адвокат.

Съдия Р. не познава лично ищеца или адвокат.

Следва да отбележи, че Съдебната практика, включително тази на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл. 6(1) от Конвенцията приема, че понятието „независимост“ на съда се отнася до връзката между съдията като представител на съдебната власт и останалите власти, докато „безпристрастността“ трябва да съществува по отношение на страните по делото.

За да е налице безпристрастност, от съда се изисква да не е предубеден, що се отнася до решенията, които му предстои да вземе, да не си позволява да се влияе от

информация, съществуваща извън съдебната зала, от обществени нагласи или от какъвто и да било натиск, а да основава съдебния си акт на база фактите, установени по време на процеса. Когато проверява дали един съд или съдия е бил предубеден, ЕСПЧ прави разлика между обективния и субективния подход към безпристрастността, макар да отчита, че едно и също поведение може да се обхване и от двата подхода. Този извод ЕСПЧ направи по делото „К. срещу К.“. (Kyprianou v. C.).

Според субективния подход, въпросът за наличието на безпристрастност се решава на базата на проверката на личното убеждение или поведение, или интерес на конкретния съдия по конкретното дело, докато обективният подход служи за установяване, дали съдията е предложил достатъчно гаранции, за да изключи каквото и да било легитимно съмнение, че предубедеността му е възможна. Обективният подход служи за разрешаване на въпроса дали начинът, по който съдебният състав е бил изграден и организиран, или пък наличието на известно съвпадение или последователност на функциите на един или няколко негови членове, ако, примерно член на съдебния състав е бил е прокурор, а сега е съдия по същото дело, могат да породят съмнения относно безпристрастността на състава или на съответен негов член. Ако има основателна причина за такива съмнения, дори и да няма конкретна индикация за лична предубеденост на съответното лице, това само по себе си води до недопустима заплаха за доверието, което съдът трябва да внушава в едно демократично общество. Според цитираното по-горе решение на ЕСПЧ, опасението, че на съда или на конкретен съдия им липсва безпристрастност трябва да е такова, че да може да бъде определено като „обективно оправдано или подкрепено” и гледната точка на подсъдимия по въпроса, макар и важна, не е от решаващо значение. Следователно в практиката си ЕСПЧ преценява обективния критерий на база съществуващи факти от действителността, които обективно могат да породят съмнения в безпристрастността на членовете на съдебния състав.

Субективният подход се отнася до личната безпристрастност на членовете на съдебния състав, която поначало се предполага до доказване на противното. Личната пристрастност на съдията е по-трудно установима и по правило се извежда от отношението му, проявено в процеса или от съдържанието на съдебното решение.

В разглеждания казус, не са налице обективни предпоставки, даващи възможност да се приеме, че по отношение на съдия Р. съществува обосновано предположение за липса на безпристрастност. Същият не е отправял изявления, показващи негативно отношение към ищеца или неговия пълномощник и не е правил публични изказвания, показващи предварителна нагласа за постановяването на определен резултат от конкретния правен спор. Това, че с определението за насрочване на делото е отказано искането за събиране на доказателства и по-конкретно допускане на съдебно-медицинска експертиза, което не е отговаряло на очакванията на адвокат Ю., не може да бъде основание за извод, че съдията е предубеден и пристрастен по настоящето дело.

По отношение на отказа за назначаване на преводач от руски език на ищеца, съдът се е произнесъл, посочвайки, че Г. К. владее български език, е безспорно установено с Решение № 4583/05.07.2018 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 10495/2017 г., потвърдено с Решение № 4349/05.04.2021 г. по адм. дело № 11734/2018 г. на ВАС, III отделение, поради което за него няма пречка да разбира действията, които се извършват в съдебното производство, както и съдържанието на книгата, които му се

връчват. Допълнителен аргумент в тази насока е, че искането, по което е образувано делото, както и уточнителните молби, предмет на настоящото производство, са подадени лично от Г. К. и са на български език.

По изложените мотиви настоящият съдът, намира, че в интерес на правосъдието в случая е жалбата на ГДИН, да бъде разгледана от настоящия съдебен състав, защото както се посочи по-горе, не са налице никакви обективни предпоставки за наличие на предубеденост или заинтересованост на съдебния състав от изхода на спора.

Водим от горното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Г. В. К. за отвод на съдия Р. от разглеждането на адм. дело № 246/2024 г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Преписи от настоящето определение да се изпратят на страните.